

מ"ת 6900/03/21 - מדינת ישראל נגד אסלם גבארה, עלי עאזם (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 6900-03-21 מדינת ישראל נ' גבארה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 208569/2021

בפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים 1. אסלם גבארה
2. עלי עאזם (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד טל גרשון
ב"כ משיב 1 עוה"ד אמיר נבון וטל שובל
ב"כ משיב 2 עוה"ד שי טובים ותאמר עובייד
החלטה לעניין ראיות לכאורה

לפניי בקשת המדינה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, ובהחלטה זו תוכרע מחלוקת שניטשה בין הצדדים, לעניין קיומן של ראיות לכאורה לאשמת המשיבים במיוחס להם.

עבירות ומעשים:

העבירות:

1. בכתב האישום, שהוגש יחד עם בקשת מעצר עד תום ההליכים, נאשמים המשיבים בעבירות של **ניסיון רצח** לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; **נשיאת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא יחד עם סעיף 29 לחוק; **ירי מנשק חם** לפי סעיף 340א(ב) 1+2 יחד עם סעיף 29 לחוק.

המעשים הנטענים:

2. בין משפחתו של משיב 1 [אסלם], לבין משפחתו של מר מוהנד מסארוה [מוהנד], מתנהל סכסוך אלים, במסגרתו נרצח במהלך חודש אוקטובר 2020 בן משפחתו של מוהנד. בניסיון להשכין "סולחה" בין המשפחות, נקבע מפגש, בין נציגי וועדת הסולחה לבין נציגי משפחתו של אסלם, ביום 12.2.21 בשעה 22:00.

3. באותו היום, בשעה 21:30 לערך, ישב מוהנד ברכבו בסמוך לתחנת הדלק בגשר טייבה, יחד עם חברו מר עבד מסארווה [עבד]. באותה עת הגיע למקום רכב כהה, בו נהג משיב 2 [עלי], לידו ישוב אסלם, ובמושב האחורי אחר, שזהותו לא ידועה, כשבכוונת השלושה לגרום למותו של מוהנד. עלי עצר את הרכב סמוך ובמקביל לרכבו של מוהנד.

4. אסלם והאחר ירדו מהרכב כשאקדחים שלופים בידיהם, נעמדו צמוד לחלון רכבו של מוהנד, וכיוונו את אקדחיהם לכיוון ראשו של מוהנד. אסלם פנה למוהנד והטיח בו שהוא "סעד בחרי". מוהנד אמר שאינו יודע מי

עמוד 1

זה סעד בחרי וטען בכזב כי שמו עבד רחים. האחר הטיח בו כי הוא שקרן וניגש לבדוק את לוחית הזהוי של הרכב.

5. אז ירו אסלם והאחר יריות באוויר, ולאחריהן - מבעד לחלון הפתוח של הרכב ובניסיון לגרום למותו - ירה אסלם מספר יריות לעבר גופו של מוהנד והאחר ירה ארבע או חמש יריות נוספות לכיוון ראשו של מוהנד, אשר הגן על ראשו באמצעות ידיו.

6. אסלם והאחר חזרו לרכב בו נהג כאמור עלי, והשלושה נמלטו מהמקום בנסיעה מהירה.

7. כתוצאה מהיריות נפגע מוהנד ופונה לבית חולים מאיר כשהוא סובל מפצעי ירי מרובים ברגל השמאלית, ובהם ששה פצעי כניסת קליע בירך שמאל, פגיעה בעצב הפריונאלי, שבר מרוסק בעצם השוקית סמוך לברך (פיבולה פרוקסימאלית) ושבר בעצם הקרסול (הקלקנאוס) בה נתקע קליע; פצע כניסת קליע בירך ימין; פצעי חדירה באצבעות ואמת יד שמאל, שיתוק של עצב התווך (המדיאני) ביד שמאל ושבר פתוח בכף יד שמאל. מוהנד אושפז, נותח פעמיים והועבר ביום 1.3.21 לשיקום באשפוז, מחמת הצורך בעזרה סיעודית רבה ושיקום.

המחלוקת בין הצדדים - זיהויים של המשיבים:

8. אין מחלוקת לגבי עצם ההתרחשות של האירוע ותוצאותיו, אלא לגבי זיהויים של המשיבים כמעורבים בו, זיהוי הנסמך בעיקרו על דברי מוהנד.

9. לשיטת **התביעה** בוצע הירי בצוותא חדא ומשכך כלל העבירות מיוחסות לשני המשיבים. התביעה מנתה את הראיות התומכות בגרסתו של מוהנד ואשר בהן יש לטעמה כדי לתמוך באמינותו ובמהימנות הזיהוי. בין השאר הצביעה על קיומה של היכרות מוקדמת בין מוהנד לבין המשיבים, דבר המסביר את זיהוי אותם; קיומו של סכסוך בין משפחותיהם של אסלם ושל מוהנד; הודעותיהם של מספר עדים, להם סיפר מוהנד שאסלם הוא שירה בו; סרטון המתעד את האירוע; "שחזור" [1] שלימד על יכולתו של מוהנד להבחין בפניהם של המשיבים, ממקום מושבו ברכב; ואת הפרכת האליבי של המשיבים. לא נערכו שחזור עם מוהנד ואף לא עימותים בינו לבין המשיבים, מחמת מצבו הרפואי והיותו מאושפז בעת החקירה המשטרתית.

10. **ההגנה** שללה את ערכו של הזיהוי, ודאי כשמקור הזיהוי הוא עדות יחידה, זו של מוהנד:

א. גם אם ייקבע כי מוהנד מהימן ומשוכנע באמיתות גרסתו ("המבחן הפנימי"), עדיין מלמדות הראיות והנסיבות כי לא ייתכן שהבחין בפניהם של המשיבים ויכול היה לזהותם ("המבחן החיצוני") - התוקפים עטו מסיכות קורונה וחבשו כובעים, המקום היה חשוך, וההיכרות המוקדמת בינו לבין המשיבים היתה שטחית ורחוקה בזמן, כדי שמונה שנים ויותר. ההגנה מדגישה את תשובותיו המשתנות והסותרות של מוהנד, במענה לשאלות החוקרים לעניין היתכנות הזיהוי בנסיבות אלו;

ב. שינויים וסתירות אלו ועוד, אינם מאפשרים לחלץ מדבריו של מוהנד גרסה ברורה וקבועה, כך שגם אם יזכה העד לאמון - לא ניתן יהיה לבסס על דבריו מסקנות מרשעות;

ג. נקודות מהותיות בגרסתו של מוהנד נסתרות בראיות אחרות, מהן אובייקטיביות, כגון הסרטון שחולץ ממצלמת אבטחה, בו נראים שני התוקפים יוצאים מהמושב האחורי של הרכב, בניגוד לטענה שאסלם ישב במושב הנוסע, ועוד;

ד. עדותו של מוהנד חשודה בהיותה מאוחרת ומוטה לרעת המשיבים, כנלמד בין היתר מגיבושה ומסירתה של גרסתו נגד עלי רק שמונה ימים לאחר האירוע, לאחר שמוהנד הוזן בשמועות כוזבות;

ה. עדי האליבי אליהם הפנה עלי תומכים בדבריו, ואין לדקדק בסתירות מינוריות ולא-מהותיות, שמקורן בזמן שחלף עד מועד חקירתם;

11. עוד עמלו הסניגורים המלומדים בהשוואה מצרפית בין כלל הראיות לפרטיות באופן דקדקני, שכבר אומר שברגיל אין מקומו בהליך זה [בש"פ 3431/08 **שלום נ' מ.י.** (2008), פסקה 8];

עיקר הראיות שבבסיס טענת התביעה:

12. הראיה המרכזית היא גרסתו של מוהנד מסארווה, אשר עיקריה יובאו להלן:

א. מוהנד מסר בחקירה קצרה שהוקלטה לאחר האירוע בבית החולים שאסלם גבארה וכן דודתו הם שירו בו; המניע הוא נקמה. גם את בן דודו רצחו; הרכב בו הגיעו היה סובארו בצבע שחור אשר עשה סיבוב פרסה ועצר לידו; מהרכב יצאו שניים. אחד יצא מאחורה ואחד - הוא אסלם - יצא מהמושב שליד הנהג. כל אחד מהם אחז אקדח והם עטו מסכות (קורונה); הוא אינו יודע מה שמו של בן דודתו של אסלם; שניהם דיברו איתו; אסלם שאל מי אתה, ומתוך פחד השיב לו ששמו עבד. אסלם השיב שהוא אינו עבד אלא סעיד בחרי; מוהנד, ששם אחיו סעיד, שאל מי זה סעיד; באשר לשאלת הזיהוי הסביר מוהנד כי הוא זיהה את אסלם שכן זה התקרב והתחיל לדבר איתו; החוקר שאל אם הזיהוי של אסלם היה לפי קולו ומוהנד השיב בחיוב; השניים עמדו במרחק של חצי מטר ממנו; אישר שאין מקום לטעות בזיהוי של אסלם; **מכיר את אביו של אסלם וגם את אסלם: "אסלם איך שהיה קטן גדל אני הכרתי אותו" [2].**

ב. בהודעתו השניה [3], שמונה ימים לאחר האירוע, העלה מוהנד את שמו של עלי כנהג ברכב היורים. עלי ישב "על ההגה" ולא ירד מהרכב; עלי היה עם מסכת קורונה והסתכל עליו מכסא הנהג... [4]; בנוסף פירט מוהנד כיצד התרחש הירי: אסלם ירד עם אקדח שחור שלוף והתקרב לכיוון חלון רכבו של מוהנד; אדם אחר שישב מאחורי הנהג ירד מהרכב עם אקדח שלוף בצבע שחור, נצמד לאסלם וכיוון את האקדח לעבר מוהנד; אסלם כיוון את האקדח לפרצופו של מוהנד כשהוא במרחק של כמטר ממנו; האחר שאל אם מוהנד הוא סעיד בחרי ואז צעד אל מאחורי רכבו של מוהנד; אסלם ירה כדור אחד באוויר ואז שמע מוהנד יריה אחת או שתיים מהצד השני; בשלב זה ירה אסלם על מוהנד לחלון ולדלת ונעמד ליד כסא הנהג ברכב בו הגיע, שדלתו היתה פתוחה; האחר ירה לכיוון ראשו של מוהנד 4-5 כדורים. מוהנד הגן על ראשו באמצעות ידו ונפצע ביד שמאל; השניים חזרו לרכב השחור וברחו; עוד הסביר מוהנד שזיהה את אסלם שכן שלושה שבועות קודם לכן שלח לו עבד חבירו תמונה של אסלם וכתב שהוא אח של האדם שרצח את בן הדוד. לתיק החקירה אכן צורפה תמונה זו; בעת האירוע הוריד מעט אסלם את מסכת הקורונה כשהתחיל לדבר. הוא לא היה רעול, אלא עם קפוצ'ון וכובע ומסכת קורונה. "זיהיתי את הפרצוף. **ישר הבנתי שזה אסלם** ובגלל זה שקרתי את השם שלי" [5]; האחר היה עם מסכה וקפוצ'ון. היה לו זקן. אינו יודע את שמו אך יוכל לזהותו, בין מיליון אנשים. מוהנד הוסיף פרטים נוספים: הוא וסעיד אחיו דומים מאד; הוא אינו יודע מדוע נורה. אין לו סכסוכים. בן דודו נרצח אבל הוא עצמו לא היה מעורב בכך כלל; לפני הרצח של אברהם התקשר אליו אסלם והם שוחחו בעניין פסולת שאסלם אמר שיפנה; בעניין עלי אמר ששמע שעלי בעייתי אבל לו עצמו אין בעיות איתו ומעולם לא דיבר איתו; הוא **מכיר את עלי** כי עלי גר ליד אחיו. **מכיר אותו מהשכונה. ראה אותו פעמים**

רבות. "גם כשנהג, היה עם מסכת קורונה **אבל ישר זיהיתי**"[6]; לאחר שנורה אמר האחר "יאללה עלי" והם נסעו משם; במענה לשאלה מדוע לא סיפר על עלי לרפ"ק מייליך כבר בחקירתו הראשונה, השיב שהיה מטושטש והיסטרי;

ג. בהודעתו השלישית[7] חזר מוהנד על כך שהוא **מכיר את אסלם טוב** וגם את בני משפחתו. הוא לא ראה את אסלם רק פעם אחת והוא מכיר אותו **מאז** שאסלם היה נער; מוהנד נהג לשבת עם אביו של אסלם, זיאד, בבית קפה שנסגר לפני כמה שנים ואסלם נהג להגיע ולשבת איתם; **גם לאחר שבית הקפה נסגר, כל פעם שהסתובב בטייבה יצא לו לראות את אסלם.** לא דיבר איתו אבל ראה אותו; **זיהה את אסלם מיד למרות המסכה.** בהמשך כשאסלם התחיל לדבר הוא הוריד את המסכה לסנטר וכך ראו גם את פיו; אסלם נעמד צמוד אליו ורק דלת הרכב הפרידה ביניהם; למרות שהיה לאסלם קפוצ'ון על ראשו, הוא זיהה את פניו. **"אין מצב שטעיתי, כי אני מכיר את אסלם. שים לי אותו מתוך מיליון אנשים אני יגיד לך מי זה"**[8]; זכר שאמר לכל מי שהגיע אליו שאסלם תתרוי ירה בו; גם את קולו של אסלם זיהה לפי שיחת טלפון שהיתה לו איתו בעבר בנושא פסולת; לאחר הרצח של בן דודו של מוהנד, אברהים מסארווה, היו ניסיונות סולחה בין המשפחות. אסלם העלה, בשם אביו, פוסט תנחומים בפייסבוק ושם תמונת פרופיל, ומוהנד ידע שזה הוא; הוא שוחח עם חברו עבד על כך שאסלם הפך להיות דומיננטי במשפחה. לבקשתו שלח עבד למוהנד את שראה בפייסבוק; בנוגע ליורה האחר אמר מוהנד שהוא אינו יודע בוודאות את זהותו. שיער שמדובר בבן משפחתו של אסלם, כי אחרת אותו אחר לא היה מצטרף לאסלם. הוא יוכל לזהותו באם יובא; מוהנד הסביר כיצד זיהה את עלי: מכיר את עלי מהשכונה. עלי פושע וכשהיה עובר ברחוב אנשים היו אומרים למוהנד "זה עלי חנון עאזם"; עלי ישב ברכב בעת האירוע בלי מסכה. המרחק בין שני כלי הרכב היה מטר. חלון הנהג ברכב של מוהנד היה פתוח וכך גם החלון של המושב שליד הנהג ברכב שחנה לידם. כשאסלם פתח את הדלת נדלק האור ברכב והוא הצליח לראות היטב מה יש בפנים. בשלב מסוים לא חסם אסלם את שדה הראיה אל הנהג והוא זיהה את עלי. עלי קלט שהוא זוהה על ידי מוהנד והסיט את מבטו הצידה כדי שלא יראה אותו; עוד הסביר **שלא קשה לזהות בשניה מישהו שמכירים ואין לו ספק בזיהוי**;

13. **עלי אזברגה:** לדבריו[9] ישב עם חבריו בקיוסק הסמוך לזירת האירוע. שמע את הירי ומישהו זעק לעזרה: "תכתורי הרג אותי, הרג אותי".

14. **ווליד דאהוד, חברו של מוהנד:** ביום האירוע בשעה 21:48 התקשר אליו מוהנד ואמר לו שירו בו ליד הגשר ושיבוא מהר. כעבור דקה התקשר ווליד חזרה למוהנד שאמר לו **שהבן של זיאד תכתורי** ירה בו ושימהר להגיע[10]; בהודעה נוספת[11] הסביר וואליד שבשיחת הטלפון לא שמע בבירור את שמו של היורה, אך כשביקר באותו ערב את מוהנד בבית החולים אמר לו מוהנד שהיורים הם אסלם גבארה ובן דודו.

15. **חנין חאג' יחיא מסארווה, אשתו של מוהנד:** לדבריה[12], מוהנד סיפר לה שכשישב עם חברו עבד ברכב, נעצר לידם רכב באופן פתאומי. שניים ירדו מהרכב עם אקדחים ושאלו את מוהנד אם הוא סעיד; מוהנד ואחיו סעיד קצת דומים; מוהנד מסר בכוונה ששמו עבד ואז הם החלו לירות; רק אסלם דיבר; **היורה הוא אסלם גבארה** ועוד אחד שהוא קרוב משפחתו אבל את שמו אינה יודעת; היא יודעת לאיזה אסלם התכוון מוהנד כי הוא הראה לה את תמונתו של אסלם בפייסבוק והיא זיהתה אותו; היא מכירה את אסלם; אין למוהנד קשר לרצח הקודם אבל היא משערת שהיורים חיפשו מישהו מהמשפחה.

16. **סעיד מסארווה, אחיו של מוהנד:** לדבריו[13] הוא אינו קשור לאירועים. עבד סיפר לו שהוא עצמו לא זיהה את

היורה אבל מוהנד זיהה שהיורה הוא אסלם גבארה; בעת ביקור אצל מוהנד, כנראה למחרת האירוע, אמר לו מוהנד שאסלם ירה בו לאחר ששאל אותו אם הוא סעיד וגם אמר לו שהוא שקרן כשהשיב לו שאינו סעיד; מוהנד סיפר שהיו שלושה אנשים אך העדיף לספר כמה שפחות לסעיד כדי להגן עליו; אינו יודע מדוע אסלם שאל עליו כי הוא כלל אינו מכיר אותו; טרם האירוע הגיעו לאזניו דיבורים הקשורים לרצח של אברהים והוא שמע שאסלם הוא ראש המשפחה של הצד השני; ניסיונות הסולחה לא צלחו.

17. **עבדול האני מסארווה, חבר של מוהנד שישב לצידו ברכב בעת האירוע:** לדבריו[14] הוא נוהג לשבת עם מוהנד במקום בו התרחש האירוע; בעת האירוע ישב לצידו של מוהנד; רכב שחור נעצר לידם וממנו ירד אדם עם מסכת קורונה וקפוצ'ון שאת עיניו ניתן היה לראות, אך הוא אינו יכול לזהותו; הוא התחיל לדבר עם מוהנד ושאל אותו מה הוא עושה במקום ומה שמו. מוהנד השיב ששמו עבד אך אותו אדם אמר לו שהוא "שקרן" והתחיל לירות באוויר וגם עליהם; מוהנד התחיל לצעוק שירו בו ואז הגיעו אמבולנס ומשטרה; מוהנד היה קרוב ליורה וגם דיבר איתו. עם היורה היה בחור נוסף שהוא שמע את קולו אך לא ראה אותו; הבחור שירה צעק לו "יאללה סע" והם ברחו; בטוח שמוהנד יכול לזהות את היורה כי הם היו צמודים ודיברו; בהודעה נוספת[15] אמר עבד כי מוהנד לא אמר מי ירה בו ושאין יודע אם שלח למוהנד תמונה של אסלם כשלושה שבועות טרם האירוע. החוקר מקשה ואז נזכר שלבקשתו של מוהנד שלח תמונה כזו.

18. **זיאד גבארה, אביו של אסלם:** מזייד נגבו מספר הודעות. לדבריו[16] אסלם לא קשור לעניין ואין לו אינטרס ומניע לפגוע במוהנד. משהו אחר עשה זאת כדי לפגוע בסולחה בין המשפחות. משער שמוהנד נורה כי הוא ממשפחת מסארווה וזה לא היה מכוון אישית כלפיו. אסלם מכיר את מוהנד מאז שהיה נער כי הוא היה יושב יחד עם זיאד ומוהנד בבית קפה; עלי הוא חבר של אסלם ואין ביניהם קשר משפחתי; מספר הטלפון של אסלם הוא "717"[17]; בהודעה נוספת[18] סיפר זיאד פרטים לגבי מיקומו של בנו בעת האירוע: ביום האירוע בשעה 22:45 אסלם היה במיטתו; הוא לא ראה מתי אסלם נכנס לחדרו; פרט לאסלם לא היה איש בבית; זיאד אמר לאסלם שלא הגיע אף נציג מוועדת הסולחה, שהיתה אמורה להגיע, ושיתקשר לברר מה קורה. אסלם התקשר לאחד מחברי הוועדה ונאמר לו שאין סולחה כי ירו במישהו ממשפחת בחרי; הוא אינו יודע מתי אסלם יצא מהבית. הגיעה משטרה לחפש את אסלם אך הוא לא היה; אנשי וועדת הסולחה לא הגיעו "אף אחד לא בא בסוף"[19].

19. **מעצר משיב 1:** כשהגיעה המשטרה לעצור את אסלם בביתו ביום 13.2.21 בשעה 00:32 הוא לא היה בבית. זיאד אמר שאסלם אינו בבית ושהוא ימסור לו להגיע לחקירה[20]; הזמנה נוספת נמסרה לזיאד עבור בנו ביום 15.2.21[21]; ביום 18.2.21 נעצר אסלם על ידי צוות בילוש שעה שנהג ברכב ובו 4 אנשים נוספים[22].

20. **דו"ח שחזור:** השחזור בוצע על ידי פקד גיא אדמוני[23] וחוקרים נוספים. המסקנה אליה הגיעו החוקרים היא כי על פי השחזור ניתן לזהות את פניהם של החשודים, בהתאם לעדותו של מוהנד לפיה היה עלי ללא מסכה ואסלם הוריד את המסכה לסנטרו בשלב מסוים. צפייה בקלטת השחזור מדגימה כי, כרשום בדו"ח, ניתן לראות ממקום המושב ומהזווית בה היה מצוי מוהנד, את פני המשיבים.

21. **דו"ח מסכם חקירת מז"פ מלווה בתמונות[24]:** בדו"ח נרשם, בין השאר, שבזירה אותרו שבעה תרמילים. חמישה על הכביש בצדה השמאלי של המכונית ובחזית, ושני תרמילים נוספים אותרו על המדרכה מימין למכונית; שבע פגיעות זוהו במכונית ככל הנראה מירי. ארבע בדלת הנהג ושלוש בחלקו העליון של מכסה המנוע בסמוך לשמשה הקדמית.

22. **סרטון המתעד את האירוע ודו"ח צפייה בו[25]:** הדו"ח מתאר, בין השאר, כי המעורבים יצאו משני המושבים האחוריים ודברו עם הנהג ברכב החונה. אחד מהשניים הושיט את ידו ונראו חמישה הבזקים.

23. **בדיקת פלטים[26]** ואיכונים: בבדיקה נמצא כי טלפון "717" אשר שויך לאסלם והיה בשימוש אף לדבריו הוא, הפסיק ביום האירוע את פעילותו בשעה 23:00. יום למחרת על אותו מכשיר נמצא מנוי חדש "213" שאף נתפס במהלך מעצרו של אסלם. חרף זאת עמד אסלם על כך שלא החליף סים.

גרסת המשיבים ועדי האליבי:

24. שני המשיבים כפרו בכל המיוחס להם. לאורך מרבית החקירה שמרו על זכות השתיקה ומסרו פרטים מועטים, בהם גרסת אליבי.

25. **אסלם:** בחקירתו הראשונה אמר אסלם[27] שהוא אינו מעורב באירוע, ובכוונתו לשמור על זכות השתיקה לאורך כל החקירה. כך אכן עשה. בחקירתו השניה[28] שמר על זכות השתיקה אך ציין כי **אינו מכיר את מוהנד**, לא נגע בו ואין לו איתו כלום; עוד אמר לחוקרים שיעשו מסדר זיהוי ועימות; בחקירה נוספת[29] שלישית, חזר ואמר שאינו מכיר את מוהנד לא שוחח עימו בטלפון ומעולם לא ראה את פרצופו **"נשבע לך בחיים לא ראיתי אותו"**[30]; הוא היה בבית עם כל המשפחה ושם שמע שהיה ירי; בא האיש של הסולחות, **עבד אל חכים**, ואמר שאין סולחה כ ירו בבן דוד של משפחת בחרי[31]; אישר שיש לו 2 מכשירי טלפון ניידים, האחד "717" והשני "830"[32]; לא החליף סים במכשיר "717"[33]; בחקירה נוספת, שמר על זכות השתיקה[34].

26. **עלי:** בחקירתו הראשונה[35] אמר עלי שיש לו סכסוכים רבים, אינו זוכר עם מי; מכיר את מוהנד בפנים, לא אישית, לא דיבר איתו אבל מכיר את אחיו אמיר; **מסר אליבי** לפיו היה ביום האירוע "בסביבות השעה או אחריו" בטירה, הלך לעשות סולחה בין אנשים; הוא ישב אצל **יונס נסאסרה** בטירה במקום של רחיצת מכוניות; גם חמאדה אחיו של יונס היה; "הייתי שם רבע שעה ארבעים דקות אכלו שם כנאפה"; משם חזר לטייבה, לבדואים למשפחת יונס שמתגוררת בטייבה, אז התקשר אליו משהו ואמר לו שיש פצוע. אח"כ התקשרו שוב ואמרו לו שהפצוע הוא מוהנד בחרי; בשלב שקיבל את הידיעה היה בנסיעה ועשה פרסה על גשר לכיוון בית הקברות בטייבה לפגוש חבר שגר במקום; הוא נסע לבדו ברכבו מסוג טויוטה קורולה 2014 בצבע דומה לשחור; **לא זכר את שעת נסיעתו לטירה** "לא זוכר, אני חושב שכבר החשיך". **לא זכר מתי נסע לבדואים**; לאחר דבריו אלו שמר על זכות השתיקה;

בחקירתו השנייה[36] הכחיש כל מעורבות באירוע ובחלקה המכריע של החקירה שמר על זכות השתיקה; אמר שבעבר "מזמן" היה רואה את מוהנד בבית הקפה בשכונה; מוהנד משקר; הפלאפון שלו בשטחים בתיקון. לא השיב לשאלה לאן אם כך התקשרו כדבריו, כדי לספר לו שהיה ירי בטייבה; **לא היה מוכן להשיב אף על שאלות בנושא האליבי**. "אמרתי מה שאמרתי עכשיו אני לא חוזר על הדברים", "כבר נמאס לי מהחקירות". גם כשהתבקש ליישב סתירות שעלו מדברי עדי האליבי, שתק. בחקירת המשך[37] חזר על גרסת האליבי. **לא זכר מתי בדיוק הגיע ליונס בטירה. אולי שעה וחצי שעתיים לפני האירוע. לא זכר עם מי הגיע ליונס**; הגיע לטירה בטויוטה השחורה שלו, אותה קנה מאסלם והיא עדיין רשומה על שם אסלם בגלל עקול המוטל על הרכב. **פירט את מסלול נסיעתו ליונס**.

27. בבדיקת רכב במערכות בהתייחס ליום האירוע ובבחינת מסלול הנסיעה בו נסע עלי לטירה לא נראה רכב הטויוטה[38]. זה נקלט בטירה ביום שלפני האירוע וביום שאחרי. כשהוצגו לעלי נתונים אלו לא ידע להסבירם[39].

28. **יונס נסאסרה:** לדבריו[40] מכיר את עלי. ביום האירוע נפגש עם משפחת עאזם **לצורך עשית סולחה**. בהתחלה

ישבו בטירה בשטיפה עד השעה 20-21, אכלו המבורגר קטן. אח"כ נסעו לטייבה לשינק בשכונת הבדואים. עלי היה איתם במפגש בטירה ובטייבה; **אינו זוכר מתי עלי הלך ומתי בא. אינו זוכר גם אם במהלך הישיבה הלך או חזר. אינו זוכר מתי נסעו לטייבה.** בשלב מסוים אמר עלי, שהסתכל במכשיר הנייד או בפייסבוק, שהיה ירי בטייבה. הם בדקו והבינו שמוהנד נורה. בזמן הזה עלי היה לידו.

29. **חליל אלנסאסרה:** לדבריו[41] לא עשה סולחה ביום 12.2.21 ואינו עושה סולחות. הוא **לא שמע דיבור על סולחה** אבל אולי היה לפני שהגיע; הוא מכיר את עלי כחבר המשפחה, לא חבר שלו, וראה אותו בפעם האחרונה בשינק בטייבה, מאותו יום לא דיבר איתו; עלי לא קשור לגבארה ולא למסראווה; הוא עצמו הגיע לשינק בשעה 20:30 שעה שעלי ישב עם יונס. בסביבות 21:00 כולם קבלו שיחות טלפון, אמרו שהיה ירי והלכו לכיוון הגשר. בעת האירוע היה עלי בביתם; עלי היה בשינק עד שהגיעו טלפונים נשמעו אמבולנסים ואז כולם התקפלו; עלי הלך משם כ-20 דקות אחרי שקיבלו את ההודעה שהיה ירי; תוך כמה דקות האירוע התפרסם בפייסבוק. את ההודעה על הירי קבלו בסביבות 21:00 אולי קצת לפני או אחרי, אינו זוכר שעה מדויקת;

30. **עבד אל חכים ג'אבר, חבר בוועדת הסולחות:** נשאל על כך שאסלם אומר שבערב האירוע הגיע אל חכים לביתו של אסלם ואמר לו שהסולחה לא תתבצע. במענה השיב חכים שלא היה דבר כזה. הוא כלל לא שוחח עם אסלם, אלא התקשר לעדכן את זיאד[42]; מוהנד הוא בן דודו של הילד שנרצח; עלי ואסלם חברים טובים; משער שהיורה התכוון לסכסך או שגבארה עשו זאת כדי להפיל את הסולחה כי הם היו צריכים לשלם סכום גדול של כסף ולא רצו;

דין ומסקנות:

31. הראיה העיקרית המפלילה את המשיבים במיוחס להם היא עדותו של מוהנד, בלוויית ראיות התומכות במהימנותו. מעיון בחקירותיו של מוהנד עולה כי הוא עמד לכל אורך הדרך, באופן איתן ויציב, על גרסתו לפיה זיהה את המשיבים בוודאות. ממקום מושבו היה באפשרותו לזהותם ובצירוף העובדה **שהמשיבים שניהם היו מוכרים לו**, התבצע הזיהוי חיש קל. לא מצאתי כי בגרסתו נפלו סתירות ופרכות המטילות פגם בתשתית הלכאורית הקיימת. לפיכך, לא הגיעה השעה להעמיק במהימנותו של מוהנד כבר בשלב זה, שהלא קיומן של ראיות לכאורה, לצרכי מעצר עד תום ההליכים, נקבע לפי מבחן ה"אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המיוחס לו?" [בש"פ 215/19 סאלימה נ' מ"י (2019); בש"פ 8087/95 זאדה נ' מ"י (1996)]. מוהנד ענה לכל השאלות בפירוט, ומסר גרסה עקבית, שלא כטענת ההגנה. גרסתו אינה עומדת לבדה שכן מצטרפות אליה ראיות התומכות באמינותו ואלו מובילות יחדיו לביסוס תשתית ראייתית איתנה. לכך יש להוסיף קיומו של מניע בדמות סכסוך "פעיל" בין משפחותיהם של מוהנד ואסלם וניסיונות סולחה שלא צלחו כשהאחרונה שבהן היתה אמורה להתקיים בערב האירוע ממש, אך לא קיומה בשל האירוע.

32. כפי שפורט מעלה מספר עדים שמעו ממוהנד על כך שאסלם הוא היורה. הראשון שבהם חברו של מוהנד, ווליד דאהוד, אליו התקשר מוהנד שניות לאחר הירי. מוהנד אמר לו שבנו של זיאד תכתורי ירה בו. דאהוד לא הצליח לשמוע את השם עצמו. בערב, כשהגיע דאהוד לבקר את מוהנד, אמר לו מוהנד שאסלם הוא היורה; גם לאשתו חני מסר מוהנד את פרטי האירוע ותיאר את אסלם כיורה שזיהה בעת האירוע; עלי אזברגה, עד אוביקטיבי שנקלע לזירה שמע את מוהנד זועק שתכתורי הרג אותו; אמנם עבד חברו של מוהנד, שישב לצדו ברכב בעת האירוע, טען שמוהנד לא אמר מי ירה בו. אך מעיון בדברי עד זה, ונוכח החוויה הקשה שעבר, נראה כי השתדל להרחיק עצמו ממעורבות כלשהי במתרחש ולמעט במסירת פרטים. דברי העדים, אזברגה ראשון וסעיד אחרון, מלמדים על זיהוי מידי של מוהנד את אסלם ("תכתורי"), שאינו פרי שיקול-קר או עיבוד מאוחר של גרסת כזב.

33. בחינת עדותו של מוהנד, לאור המבחנים שהותוו בפסיקה באשר לקביעת מסקנות ראייתיות על בסיס עדות זיהוי יחידה [ראו למשל ע"פ 3055 אבו רקייק נ' מ.י. (2020)], ובהתחשב בכך שעסקין בראיות לכאורה, מלמדת כי גרסתו עומדת בקריטריונים הנדרשים הן לעניין מהימנות דבריו, הן לעניין יכולתו לזהות את המשיבים, **שהיו מוכרים לו** (מבחן סובייקטיבי) והן מבחינת תנאי השטח שאפשרו זיהוי (מבחן אובייקטיבי) כעולה מעריכת השחזור המוסרט ומהדו"ח הנלווה לו.

34. המשיבים, בניגוד למוהנד, לא סיפקו תשובות ענייניות, והרבו לשמור על זכות השתיקה, בלא מתן נימוקים או טעמים סבירים לכך. שתיקתם זו משמשת חיזוק לראיות התביעה ואינה עולה בקנה אחד עם חפותם, קל וחומר משעסקין בראיות לכאורה [בש"פ 6293/18 אבו סרחאן נ' מ"י (2018)];

בנוסף, צפים שקרים בגרסתם. כך למשל טען אסלם כי כלל אינו מכיר את מוהנד ומעולם לא ראה אותו. דבריו אלו נסתרים בנקל גם לאור דברי אביו זיאד, המעיד על היכרות בין אסלם למוהנד. עוד טען אסלם כי לא החליף את הסיים של מכשירו הנייד, טענה שאינה עומדת בקנה אחד עם ממצאי החקירה המצביעים על החלפת הסיים; עלי טען שאין לו טלפון נייד בעת הזו אך לא הסביר כיצד אם כן קיבל למכשירו שיחות טלפון אשר יידעו אותו על התרחשויות האירוע. מדובר בשקרים שתכונותיהם עומדות במבחני הפסיקה ויכולים לשמש כראיות לחובת המשיבים [ע"פ 8948/12 נמר נ' מ.י. (2016)].

35. באשר לראיות התומכות: צפייה בסרטון האירוע אינה מאפשרת, בשלב זה, לזהות זיהוי של ממש את המשיבים, אבל יש בנראה בסרטון כדי לתמוך בגרסתו של מוהנד. הדמויות נראות זזות באופן התואם את דרך תיאורו של מוהנד את האירוע. אמנם מוהנד טען כי אסלם יצא מצידו הימני הקדמי של הרכב ודו"ח הצפייה מציין כי היציאה היתה מהדלת הימנית אחורית, אך אין זו סתירה היורדת לשורשו של עניין וניתן להסבירה בקצב המהיר של האירוע ובהצמדות רכב היורים לרכב החונה.

36. לאחר הירי פונה מוהנד לבית חולים "מאיר" שם נגבתה הודעתו הראשונה [43]. מוהנד לא מסר בשלב זה את שמו של עלי כמעורב באירוע. רק כעבור שמונה ימים, עת נחקר שוב, והפעם באופן מפורט יותר ציין את שמו. עיון בדיסק ובתמליל שתיעד חקירה זו מלמד כי החוקר, רפ"ק דוד מיילך, גבה עדות מהירה נוכח מצבו של מוהנד ששכב במיטת בית החולים מחובר למסכת חמצן, והיה אותה עת תחת טיפול של הצוות הרפואי שהאיץ בחוקר לסיים את החקירה. נוכח האילוף בגביית פרטיים ראשונים בלבד, מיקד החוקר את שאלותיו וצמצמן לנושא זהות הירי. לפיכך אין בעובדה שמוהנד ציין את דבר מעורבותו של עלי באירוע רק בשלב מאוחר יותר כדי להחליש את התשתית הראייתית כנגד עלי.

37. האליבי של עלי: עלי תיאר היכן שהיה בערב האירוע. הוא סיפק הסבר עקרוני דל פרטים ולא זכר פרטים מרכזיים ומהותיים בהתנהלותו בשעות הרלוונטיות. כך למשל לא זכר את שעת נסיעתו לטירה, שעת חזרתו לטיבה ועם מי הגיע ליונס. מסלול הנסיעה שתיאר בנסיעתו ברכבו לטירה נבדק אך רכבו לא נראה בדרך, זאת במובחן מיום לפני האירוע ומהיום לאחריו, שדווקא אז נראה הרכב נוסע בכביש האמור; יונס שנחקר בעניין זה לא זכר מתי בא עלי ומתי הלך ואם במהלך הישיבה עמם הלך או חזר. יונס זכר פרט אחד והוא שבזמן הירי היה עלי לידו. גם בלא להיתפס "לקטנות" ולדון האם אכלו הנוכחים בעת המפגש כנאפה כטענת עלי או המבורגר קטן כדברי יונס, הרי שלאור רצף הפרטים "שנשכחו" לא נראה כי טענת האליבי יכולה להישען לעת הזו על עדותו של יונס. חליל אלסאסרה אף הוא עד שנחקר בשאלת האליבי שסיפק עלי. אף הוא ציין כי בעת האירוע היה עלי בביתם עם יונס. גם עדותו של חליל כללית ואינה ספציפית דיה. לכל זאת יש לצרף את התנהגותו של עלי בחקירה. עלי מיעט לשתף

פעולה לכל אורך החקירה, אלא שניתן היה לצפות שאת טענת האליבי יפרט ויתמוך ויזעק את זעקת החפות. בניגוד למצופה, כבר בחקירתו השניה, עת נשאל שוב על פרטי האליבי השיב שאינו מעוניין לחזור על הדברים. טענת אליבי היא טענת הגנה מיוחדת אותה נדרש הנאשם להוכיח על מנת שבית המשפט יוכל לקבוע ממצא פוזיטיבי, השולל לחלוטין את האפשרות ששהה בזירת הפשע בזמן ביצועו [סעיף 152 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982; ע"פ 6289/94 דזנשוילי נ' מ.י., פ"ד נב(2) 157, 169; ע"פ 3192/08 **חדד נ' מ.י.** (2009)]. הבסיס הראייתי לטענתו של עלי רעוע ומסופק, ובוודאי שאין בכוחו למוטט את מסכת התביעה, בשלב זה.

סוף דבר:

38. התביעה הציגה תשתית לכאורית מוצקה, שדי בה כדי לבסס, עקרונית, החלטת מעצר עד לתום ההליכים.
39. המשך הדיון בעניינם של שני המשיבים נקבע עתה ביום **11.05.21** שעה **11:30**, כשהמשיבים יהיו זמינים לדיון ב-VC.
40. עותקי ההחלטה יועברו לב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

---

[1] למעשה, לא מדובר ב"שחזור" עם מי מהמעורבים, אלא בהדמיית האירוע על-ידי שוטרים, להלן;

[2] תמליל חקירה מיום 12.2.12, עמ' 3.

[3] הודעתו של מוהנד מיום 20.2.21.

[4] הודעתו של מוהנד מיום 20.2.12, עמ' 1, ש' 21-22.

[5] הודעתו של מוהנד מיום 20.2.12, עמ' 2, ש' 19.

[6] הודעתו של מוהנד מיום 20.2.12 עמ' 4, ש' 14.

[7] הודעתו של מוהנד מיום 23.2.21.

[8] הודעתו של מוהנד מיום 23.2.21, עמ' 3, ש' 10-12.

[9] הודעתו של עלי אזברגה מיום 22.2.21.

[10] הודעתו של ווליד דאהוד מיום 12.2.21.

[11] הודעתו של ווליד דאהוד מיום 14.2.21.

[12] הודעתה של חנין חאג' יחיא מסארוה מיום 14.2.21.

[13] הודעתו של סעיד מסארוה מיום 24.2.21.

[14] הודעתו של עבדול האני מסארוה מיום 12.2.21.

[15] הודעתו של עבדול האני מסארוה. מיום 23.2.21.

[16] הודעתו של זיאד גבארה מיום 25.2.21 שעה 09:35.

[17] הודעתו של זיאד גבארה מיום 25.2.21 שעה 13:25.

[18] הודעתו של זיאד גבארה, מיום 26.2.21.

[19] הודעתו של זיאד גבארה, מיום 26.2.21 עמ' 1, ש' 23.

[20] דו"ח פעולה של רס"ל אלחנדרו קארו מיום 13.2.21.

[21] הזמנה לסור למשטרה של רס"ב אלירן מיום 15.2.21.

[22] דו"ח פעולה של רס"ל אברהם פורת מיום 18.2.21.

[23] זכ"ד ביצוע שחזור, פקד גיא אדמוני, מיום 27.2.21.

[24] דו"ח מסכם חקירת מז"פ, רס"מ גלעד גרן, מיום 13.2.21.

[25] דו"ח צפייה בסרטון האירוע, סמ"ר יהונתן מגר, מיום 14.2.21.

[26] זכ"ד בדיקת פלטים, רס"ר שני קורן, מיום 25.1.21 וזכ"ד תובנות מחקרי תקשורת, רס"ר יהודה נוי מיום 22.2.21.

[27] משיב 1, חקירה ראשונה מיום 18.2.21.

[28] משיב 1, חקירה שניה מיום 23.2.21.

[29] משיב 1, חקירה שלישית מיום 25.2.21.

[30] משיב 1, חקירה שלישית מיום 25.2.21, עמ' 3, ש' 9.

[31] משיב 1, חקירה מיום 25.2.21, עמ' 3, ש' 9-10.

[32] משיב 1, חקירה מיום 25.2.21, עמ' 6, ש' 15.

[33] משיב 1, חקירה מיום 25.2.21, עמ' 14, ש' 374-377.

[34] משיב 1 חקירה מיום 27.2.21.

[35] משיב 2, חקירה מיום 21.2.21.

[36] משיב 2, חקירה מיום 23.2.21.

[37] משיב 2, חקירה מיום 25.2.21.

[38] זכ"ד בדיקת רכב במערכות, רס"ר הודיה גיגי, מיום 26.2.21, ושתי תעודות עובד ציבור של רס"ר שני קורן מיום 2.3.21.

[39] משיב 2, חקירה מיום 27.2.21.

[40] הודעת יונס נסאסרה, מיום 22.2.21.

[41] הודעות חליל אלנסאסרה מיום 24.2.21 שעה 15:28 ו-17:33.

[42] הודעת עבד אל חכים ג'אבר מיום 26.2.21.

[43] דיסק ותמליל שיחה בין מוהנד לחוקר רפ"ק דוד מייליך, בבי"ח מאיר - יום 12.2.21, שעה 23:15.